

6

The American Esperanto Journal

OFFICIAL MAGAZINE OF THE
AMERICAN ESPERANTO ASSOCIATION

ESPERANTO

AUXILIARY

LANGUAGE

INTERNATIONAL

Copyright, 1907, by the American Esperanto Association

VOL. I

MARCH, 1907

No. 3

The American Esperanto Association

(Founded 1905.)

Honorary President—Dr. L. Zamenhof.

President—Prof. G. B. Viles, Ohio State University.

Secretary—John Fogg Twombly, Boulevard Station, Boston, Mass.

Treasurer—Stephen W. Travis, Jr., 349 Etna Street, Brooklyn, N. Y.

The American Esperanto Association exists for the following purposes:

- 1) To furnish information about Esperanto.
- 2) To provide students with proper books.
- 3) To provide certificates of proficiency in the language.
- 4) To publish the American Esperanto Journal.
- 5) To unite with one another individual Esperantists and, especially, the Local Esperanto Societies.

Membership in the Association, including a year's subscription to the American Esperanto Journal, \$1.50.

LOCAL SOCIETIES, GROUPS, ETC.

Help us and help yourselves by becoming affiliated with the American Esperanto Association. This will cost you only \$2.00. You will receive a year's subscription to the American Esperanto Journal and the name of your society, the name of your President, and the name and address of your Secretary will appear regularly on the cover of the Journal. Send the necessary information and money to the American Esperanto Association, Boulevard Station, Boston, Mass.

The following is a partial list of the Esperanto Societies which have affiliated for 1907 with the American Esperanto Association. Complete announcements, containing the name of the President and Secretary of each affiliated club will appear in the next issue.

Boston Esperanto Society, Boston, Mass.

Philadelphia Esperanto Society, Philadelphia, Pa.

New York Esperanto Society (Inc.), Manhattan, New York City, N. Y.

Brooklyn Esperanto Society, Brooklyn, New York City, N. Y.

Massachusetts Agricultural College, Amherst, Mass.

Los Angeles Esperanto Society, Los Angeles, California.

New Britain Esperanto Society, New Britain, Conn.

Jamestown Esperanto Society, Norfolk, Va.

Seattle Esperanto Society, Seattle, Wash.

St. Louis Esperanto Society, St. Louis, Mo.

University of Ohio Esperanto Society, Columbus, Ohio.

Harvard University Esperanto Society, Cambridge, Mass.

Chicago Esperanto Society, Chicago, Ill.

Winona Esperanto Society, Winona, Minn.

The American Esperanto Journal

Vol. I.

MARCH, 1907

No. 3

THE American Esperanto Journal is the official organ of the American Esperanto Association, and of the local Esperanto societies in Boston, Chicago, New York, Philadelphia, Los Angeles, Seattle, etc. It appears once a month, and will aim to be especially useful to beginners.

All writers to the Journal must observe the following rules:

1. Write legibly or, preferably, "type-write."
2. Use paper as large as that of the Journal.
3. Write only on one side of the sheet.
4. Leave large spaces between the lines.
5. Always send an English translation on separate sheets of paper.

The Editors reserve the right to correct and to reject all manuscripts. No manuscripts will be returned except in the case of articles rejected, and only then, when such articles exceed 500 words in length, and are accompanied by return postage.

The American Esperanto Journal is a "propaganda organ." The editors and other workers on it give freely of their time and labor; writers of articles must do likewise.

Address articles to the REDAKTORO, AMERICAN ESPERANTO JOURNAL, Boulevard Station, Boston, Mass. News articles should be addressed to the REDAKTORO DE KRONIKO.

AMERICAN ESPERANTO JOURNAL.

With membership in the Am. Esp. Ass'n.....\$1.50
Journal alone..... 1.00

Many persons, both Esperantists and non-Esperantists, consider Esperanto a peculiar thing, with no relations to anything else. They either praise it with wonder, or, on the contrary, condemn it as fantastic nonsense; in both cases thinking that they are praising or condemning it alone. But that is not the fact: Esperanto does not stand apart by itself. On the contrary, it is the result of the labors and struggles of many years and of many men. It is the evolutionary result of centuries.

Furthermore, even at the present time Esperanto does not stand by itself. It is surrounded by other artificial languages, or at least by projects of such languages. But,—and this at first sight seems a miracle—almost all these languages or projects for languages are very similar to Esperanto. In other words, they are built upon the foundations of neutrality, ease in learning, and internationality; and, consequently, for historical reasons they present to a large extent a Romance or New-Latin appearance.

In constructing their languages in this way, the inventors of these projects and languages did well. After studying the question of an international language from all sides, and especially the history of the rise and fall of Volapük, they became convinced that real, practical

Multaj personoj, ambaŭ Esperantistoj kaj Neesperantistoj, rigardas Esperanton kiel apartan aferon strangan. Ili aŭ mire laŭdas ĝin, aŭ kontraŭe kondamnas ĝin kvazaŭ kaprican sensecaĵon; en ambaŭ okazoj pripensante, ke ili laŭdas aŭ kondamnas ĝin solan. Sed tio ne estas vera: Esperanto ne staris aparte per ĝi mem. Kontraŭe ĝi estas la rezultato de la laboroj kaj penadoj de multaj jaroj kaj de multaj homoj. Ĝi estas la evolucia rezultato de centjaroj.

Plie, eĉ en la nuna tempo Esperanto ne staras per ĝi mem. Ĝi estas ĉirkaŭata de aliaj artefaritaj lingvoj, aŭ almenaŭ de projektoj de tiaj lingvoj. Sed,—kaj tio ŝajnas unuarigarde mirindaĵo,—preskaŭ ĉiuj tiuj ĉi lingvoj aŭ projektoj de lingvoj multe similas al Esperanto. Aliavorte, ili estas konstruitaj sur la fundamentoj de neŭtraleco, de facileco por lernadi, kaj de internacieco; kaj sekve, pro historiaj kaŭzoj, ili prezentas ŝajnon multe Romanca aŭ Nov-latinan.

Tiel konstruante iliajn lingvoj, la elpensintoj de tiuj ĉi projektoj kaj lingvoj bone faris. Studadinte la demandon pri internacia lingvo de ĉiuj flankoj, kaj aparte la historion de la naskiĝo kaj de la morto de Volapük, ili konvinkigis, ke la vera internacieco praktika de la

internationality from the European-American standpoint, and consequently ease of acquirement from the same standpoint, demanded such a solution. Nevertheless, to Dr. Zamenhof the honor belongs of having been the first to discover such a solution,—even before the first public appearance of Volapük.

Almost all modern solutions of the question of an international auxiliary language are therefore nearly related. Why then prefer one—Esperanto—to the others? There is a simple answer: because, while the others are either simple projects or have been “taken up” by few persons, Esperanto has already spread itself over the whole earth, is used even now by thousands of men, and for all sorts of purposes. It has already demonstrated its ease and practicability, while the others will possibly never be more than dreams.

However, the mere existence of those other languages is of importance: they show the need of a neutral international language: they also prove that Esperanto is at least a good approximation to the final solution of the matter.

In spite however, of all this,—in spite of proofs practical and theoretical, whether furnished by Esperanto or by other languages, many persons are not willing to learn any artificial language until some authority shall have definitely decided the question in an authoritative way.

To such persons we heartily recommend the Delegation for the Choice of an International Auxiliary Language. The special article, upon the third page of the present number of the Journal, treats of this matter.

From such persons we ask help for the Delegation. We make the same request of our subscribers and of Esperantists in general. We do not fear the Delegation: on the contrary, we have already helped it, and shall help it in the future as much as possible. *Although it is neutral with regard to Esperanto*, it can not be the enemy of the latter. Even if it decides finally in favor of another project, such project will necessarily be so like Esperanto, that even then Esperanto will have practically won the victory.

Therefore, Esperanto fellow-workers, help as much as you can the Delegation for the Choice of an International Language. Especially make known its existence to university professors, to commercial and industrial societies, and to the editors of newspapers and reviews.

vidpunkto Eŭropo-Amerika, kaj sekve la facileco por lernado de la sama vidpunkto, postulas tian solvon. Tamen, al D-ro. Zamenhof apartenas la honoron esti la unua eltrovi tian solvon,—eĉ antaŭ la unua publika apero de Volapük.

Preskaŭ ĉiuj modernaj solvoj de internacia helpa lingvo estas tial proksimaj parencoj. Kial oni do preferas unu,—Esperanton,—antaŭ ol la ceteraj? Estas simpla respondo: ĉar, dum la ceteraj staras, aŭ kiel solaj projektoj, aŭ kiel solaj projektoj, aŭ kiel alprenitaj de malmulte da personoj, Esperanto nun jam disvastiĝis sur la tuta tero, estas uzataj eĉ nun de miloj da homoj kaj por ĉiaj aferoj. Ĝi jam elmontris siajn facilecon kaj praktikeblecon, dum la ceteraj eble neniam estos pli ol revoj.

Tamen, la nura ekzistado de la ceteraj lingvoj ankaŭ taŭgas: ili elmontras la bezonon de neŭtra internacia lingvo; ili ankaŭ pravas, ke Esperanto estas almenaŭ bona alproksimiĝo al la fina solve de la afero.

Spite je ĉio, tamen,—spite je pruvoj praktikaj kaj teorioj; ĉu per Esperanto, ĉu per ceteraj lingvoj,—multaj personoj ne volas lerni ian lingvon artefaritan ĝis tiam, kiam iu aŭtoritato estos decidinta definite la demandon laŭ aŭtoritata maniero.

Al tiaj personoj ni kore rekomendas la Delegation por la Elekto de Internacia Helpa Lingvo. La speciala artikolo, sur la paĝo tria de la nuna numero de la ĵurnalo, pritraktas tiun aferon.

Al tiaj personoj ni petas helpon por la Delegacio. La saman ni ankaŭ petas al niaj abonantoj kaj al la Esperantistoj ĝenerale. Ni ne timas la Delegacion: kontraŭe ni jam helpis ĝin, kaj estontece ĝin helpos kiel eble plej multe. *Kvankam ĝi estas neŭtra kontraŭ Esperanto*, ĝi ne povas esti la malamiko de tiu ĉi. Eĉ se ĝi decidus fine en favoro de alia projekto, tia projekto necese estos tiel simila al Esperanto, ke eĉ tiam Esperanto esence venkos.

Tial, Esperantistaj samideanoj helpu kiel eble plej multe la Delegation por la Elekto de Internacia Lingvo. Antaŭ ĉio, sciigu ĝian ekzistadon al universitataj profesoroj, al societoj komercaj kaj sciencaj, kaj al la redaktoroj de ĵurnaloj.

We thank again all those who have sent us congratulations and commendations in regard to the *Journal*. We also thank all those who have pointed out to us press-errors and other mistakes. Please to continue the good work.

Especially we thank all helpers who have sent articles to the *Journal*. Let them continue to send to us tales and verses. However, we also need articles of a different character: we need articles treating of economical, commercial, scientific, and geographical matters, in an untechnical manner. Please help us with these. Begin with a description of the locality in which you live; and *do not forget to follow carefully ALL the directions for authors found on the first page of the Journal*.

Ni dankas denove ĉiujn sendintajn al ni gratulojn kaj laŭdojn pri la ĵurnalo. Ni ankaŭ dankas al tiuj, kiuj sciigis nin pri preseraroj kaj aliaj eraroj. Bonvolu daŭrigu la bonan laboron.

Aparte ni dankas ĉiujn helpantojn, kiuj sendis artikolojn al la ĵurnalo. Ili daŭrigu sendi al ni rakontojn kaj versaĵojn. Tamen, ni ankaŭ bezonas artikolojn de malsama karaktero: ni bezonas artikolojn traktantajn pri ekonomiaj, komercaj, sciencaj, kaj geografiaj aferoj laŭ malteĥnika maniero. Pri tiuj ĉi helpu nin. Komencu per priskribado pri la loka lando, en kiu vi loĝadis; kaj *ne forgesu sekvi zorge ĉiujn regulojn por verkistoj trovitaj sur la unua paĝo de la ĵurnalo*.

Articles about Esperanto have been so common in our leading newspapers and magazines that it would be impossible for us to mention them all here. Prof. Hugo Munsterburg, of Harvard, devoted two pages of an interesting article on simplified spelling to an attack on Esperanto. We advise all Esperantists to read it. Then do not fail to read the reply to it by Prof. George MacCloskie, of Princeton. Munsterburg's article is in "McClure's" for November, MacCloskie's answer in the "North American Review," of December 7th. Every number of this latter magazine now contains something important for Esperantists. In the issue for January is an article by Doctor Zamenhof on the real meaning of Esperanto. The "Theosophical Review" for July, 1906, had an article on Esperanto by A. P. Warrington, of Norfolk, Va. We have elsewhere mentioned that by Mr. Herbert Harris in the "New England Craftsman." The socialist organizations in the United States are quite generally taking up the cause of Esperanto. Articles appear regularly in their official organs. "Progress" has some very practical advice on the best way to get information about the language and how to learn it.

The Boston, Chicago, New York and Philadelphia papers continue to keep the matter before the public. The Lowell (Mass.) "Courier-Citizen" is printing a series of lessons in the

language. In an excellent editorial on the author of the language the Boston "Herald" recently said the following:

"La plej senzorga legado de la paroladoj faritaj tie (Geneva kaj Boulogne) baldaŭ forigus el la pensoj la ideon, ke Esperanto estas nur alia vulgara dialekto ol 'piĝin Inĝliŝ,' uzata en Kantono kaj Sanghaj por faciligi neperfektan interparoladon inter la ne-edukitaj urbanoj kaj la angloj, kiuj deziras ke oni purigu iliajn ĉemizojn. Ĝi estas scienco konstruita lingvo tiom pli bona je simpleco ol la gramatika haoso de niaj lingvoj, kiom la astronomio de Koperniko estas plu ol la cikloj kaj epicikloj de Hiparko.

"Ĝi estas lingvo de homaro' diris la respektinda Ernest Naville de Genevo, 'kiu, unufoje akceptita kiel helplingvo, fariĝos unu el la plej gravaj datoj el historio.'

"Doktoro Zamenhof mem, klare estas viro de ĝenio, ambaŭ filologia kaj humana. Naskita en Bielystok, jam de lia infaneco lia koro estis turmentita de la malamoj kaj buĉadoj, kiuj elvenis el la malkompreneco de la logantaro en suda kaj orienta Rusujo; malkompreneco kiu troviĝis ĉar la ne-ebleco interŝanĝi eĉ unu vorton per ordinara parolado. Al la solvo de tiu terura problemo li dediĉis sian vivon, elportanta malriĉecon, persekutadon kaj malestimon je sia decido detrui tiun barilon, kaj, oni povas diri, venĝi sin pro la malbenado de la Babel's turo."

THE DELEGATION FOR THE CHOICE OF AN INTERNATIONAL LANGUAGE.

In 1900, at the time of the last Paris Exposition, certain scientists became interested in the matter of an auxiliary international language. As the result of a serious consideration of this, they founded the Delegation for the Choice of an International Language.

This Delegation, which in the beginning consisted of a few scientists, now has become a company of many persons. Almost three hundred societies or associations have already joined it, and each of these has a delegate in the Delegation. Indeed, the Delegation consists almost wholly of these delegates.

Every kind of society or association which already exists for any definite purpose, except political and religious societies, can join the Delegation. Already many scientific and industrial societies, chambers of commerce and touring clubs have done so.

The Delegation is absolutely neutral in regard to all artificial languages. It desires only to concentrate the forces of all those working for an international auxiliary language, to conduct these labors to a definite conclusion by an authoritative decision binding on all civilized persons.

Rightly it has decided, that no national language shall be chosen. Such a choice would give too great an advantage to one nation at the cost of the others. Therefore, these would oppose such a solution; and, since they are in the majority, the whole project would necessarily be ruined.

This, then, is the first point decided:—*The internationality of an international language.* A decision has also been reached in regard to two other points. First, the language must be capable of fulfilling all the needs of intercommunication in social life, in commerce and in science: in other words, it must be usable for any purpose whatsoever; one must be able to write, to read, and to speak, with its help, as one can now do with any national language. Secondly, the language should be easy to learn for a person of moderate education, and especially for persons born in Europe or America.

En 1900, ĉe la okazo de la lasta Pariza Ekspozicio, kelkaj sciencistoj ekinteresiĝis pri la afero de internacia helpa lingvo. Kiel la rezultato de serioza pripensado pri ĝi, oni fondis la Delegacion por la Elekto de Internacia Lingvo.

Tiu ĉi Delegacio, kiu komence konsistis el iom da sciencistoj, nun iĝis aro da multaj homoj. Al ĝi jam aliĝis preskaŭ tri cent societoj aŭ asocioj, kaj ĉiu el ili havas delegiton en la Delegacion. La Delegacio efektive konsistas preskaŭ tute el tiuj ĉi delegitoj.

Ĉia ajn societo aŭ asocio jam ekzistanta por iu definitiva celo, escepte politikaj kaj religiaj societoj, povas aliĝi al la Delegacio. Jam aliĝis al ĝi multe da Sciencaj kaj Industriaj Societoj, da Komercaj Ĉambroj kaj Kluboj Turistaj.

La Delegacio staras nepre neŭtrala antaŭ ĉiuj artefaritaj lingvoj. Ĝi deziras nur koncentrigi la fortojn de ĉiuj laborantoj por internacia helpa lingvo, konduki al definitiva konkludo tiujn ĉi laborojn per aŭtoritata decido deviga por ĉiuj civilizitaj homoj.

Prave ĝi antaŭdecidis, ke neniu nacia lingvo devos esti elektata. Tio donus tro da profito al unu nacio je la malutilo al la ceteraj nacioj. Tial, tiuj ĉi lastaj kontraŭstarus tian solvon; kaj, ĉar ili estas la plimulto, la tuta projekto necese pereus.

Tio ĉi do estas la unua punkto decidita—*la internacieco de internacia lingvo.* Pri du aliaj punktoj, oni ankaŭ antaŭdecidis. Unue, la lingvo devos taŭgi por ĉiuj bezonoj de interkomunikado en la socia vivado, en la komerco, kaj en la scienco: aliavorte, ĝi devos utilebla por ĉia ajn celo; oni povos tiel per ĝi skribi, legi, kaj paroli, kiel oni nun povas tion fari per iu nacia lingvo. Due, la lingvo devos esti facile lernebla por persono de meza edukiteco, kaj aparte por personoj de Eŭropa civilizacio.

To any one who considers the matter temperately and wisely, such solutions of the three points mentioned are the correct ones, especially when looked at from the practical side. Shortly expressed, they are:—

- 1) Neutrality.
- 2) Full availability.
- 3) Ease in learning.

However, in spite of its neutrality, the Delegation itself does not wish to make the final decision, unless it shall be compelled to do so. It desires to put the whole matter before the International Congress of Academies, the most important body of learned societies in the world. It desires that this Congress should name a Committee to examine the question, and finally to decide upon the matter.

However, if the Congress should not do this, or should wish to delay the matter, the Delegation will then act by itself. The International Congress of Academies will meet this year (1907): it will not meet again until 1910. This last date is too late for the decision of the matter. The question of an international language has already reached a critical position: interest about it is growing every day. Many important persons are now considering seriously the whole affair. Esperanto is spreading over the whole world: and other projects are lifting their heads above the earth. Soon there will arise a period of confusion. We should decide the question before that unhappy time: *one should strike the iron while it is hot.*

Until the last few months the United States was a "negligible quantity" as regards this question. Almost no one had heard anything about it, and even now few know of the existence of the Delegation. This is a regrettable state of affairs: for a decision about the matter will, to all appearances, be made without the help and the consent of this country, unless we immediately join the Delegation and make our influence felt in it.

Let us then "wake up": let our commercial and scientific societies send for the necessary circulars and subscription blanks to one of the addresses given below, at the end of this article. It will cost them nothing: furthermore, no obligatory payment is required even for membership in the Delegation: all that is asked for is merely the approval of the Delegation's plan through a formal decision of the society, and the appointment of one of its members as its "delegate." The latter acts merely as a means of communication between the Delegation and the society, until the appointment of a "small

Al iu, kiu konsideras la temon senpartie kaj saĝe, tiaj solvoj de la tri punktoj cititaj estas pravaj, aparte vidate de la pratika flanko. Mallonge esprimate, ili estas:—

- 1) Neŭtraleco
- 2) Plena taŭgeco
- 3) Facileco por lernado.

Tamen, spite de lia neŭtraleco, la Delegacio mem ne faros la finan decidon, se ĝi ne estos devigata tion fari. Ĝi deziras antaŭmeti la tutan aferon antaŭ la Internacia Kongreso de Akademioj, la plej grava aro da kleraj societoj sur la tero. Ĝi deziras, ke tiu ĉi Kongreso nomu komitaton por ekzameni la aferon, kaj por definitive ĝin solvi.

Tamen, se la Kongreso ne decidus tion fari, aŭ volos prokrasti la aferon, tiam la Delegacio agados per si mem. La Internacia Kongreso de Akademioj kunvenos tium ĉi jaron (1907): ĝi ne rekonvenos antaŭ 1910. Tiu lasta dato estas tro malfrua por la decido de la afero. La demando pri internacia lingvo jam atingas krizan staton: intereso pri ĝi kreskadas ĉiutage. Jam multaj gravaj personoj rigardados serioze la tutan aferon. Esperanto disvastiĝadas sur la tuta mondo, kaj aliaj projektoj levadas la kapojn super la tero. Baldaŭ stariĝos tempo de konfuzo. Oni devas decidi la aferon antaŭ tiu malbona tempo: *oni devas frapi la feraĵon dum ĝi estas varmega.*

Ĝis la lastaj monatoj la Unuigitaj Ŝtatoj estis nekonsiderindaĵo en tiu ĉi afero. Preskaŭ neniu estis aŭdinda ion pri ĝi; kaj eĉ nun malmultaj konas la ekzistadon de la Delegacio. Tio estas bedaŭrinda: ĉar oni ŝajne decidus pri la afero sen la helpo kaj konsento de tiu ĉi lando, se ni ne tuj aliĝos al la Delegacio kaj igos en ĝi nian influon sentita.

Vekiĝu do ni; sendu niaj komercaj kaj sciencaj societoj por la necesaj cirkuleroj kaj subskribo-formoj al unu el la adresoj donitaj malsupren, ĉe la fino de tiu ĉi artikolo. Ĝi kostos al ili nenion: plie, neniu deviga pago estas demandata eĉ por la aliĝo al la Delegacio; ĉio petata estas nur aprobo de la plano de la Delegacio per regula decido de la societo, kaj la elekto de unu el ĝiaj membroj kiel ĝia "delegito." Tiu ĉi lasta agadas nur kiel pero por interkomunikiĝado inter la Delegacio kaj la societo, ĝis la elekto de "komitato malgranda," kiu decidus fine pri la afero. Aliavorte, la dele-

committee," who shall finally decide the matter. In other words, the "delegate" will receive at intervals news about the progress of the affair; and at the proper time will take part in the choice of the "small committee." Can anything be simpler or involve less work?

The Delegation addresses itself directly to societies and associations,—to organized bodies of men. But certain scattered persons, although not organized in groups, can greatly help the onward march of the Delegation. In order to obtain their help, there has also been founded in connection with the Delegation the so-called "International Petition addressed to the Academies."

This petition, as its name indicates, will try to interest the Academies in the question of an international language. Naturally the subscribers to it must be important persons, persons whose names have influence with the Academies. Therefore the signatures of only university professors or academicians are desired.

Already more than a thousand such names have been received, among which we notice some of the most famous in Europe. More than twenty members of the French Institute have already signed the petition, of which the following are worthy of special mention: Lavissee, of the "French Academy"; Appell and Poincaré, of "l'Académie des Sciences"; Ribot, Renouvier and Tarde, of "l'Académie des Sciences Morales et Politiques." In German-speaking lands we find adherents like Oswald, of Leipsic; Schuchhardt, of Vienna, and Weiss, of Zurich.

The United States, also, furnishes a good collection of names, in spite of the fact that the matter of the Delegation was almost wholly unheard of in this country a few months ago. Even now, how many persons have heard of it? Yet it is a very important matter,—something which has seriously interested professors in our most important universities: for example, Wm. James and Hollis, of "Harvard"; Welch, of "Johns Hopkins"; Ormond and Macloskie, of "Princeton"; Graves, of "Yale"; Vice-Provost Smith, of "Pennsylvania"; Klaeber, of "Minnesota," etc.,—altogether one hundred names.

However, we are still asking for more names, and immediately. Therefore let all who can legitimately sign the petition, send for the proper "papers" to one of the addresses mentioned at the end of this article. And let other persons who are interested in the matter also send for them, in order to distribute them to university professors with whom they are acquainted.

gito ricevos intertempe sciigojn pri la stato de la afero; kaj ĉe la konvena tempo partoprenos en la elekto de la "malgranda komitato." Ĉu io estas pli simpla aŭ malpli plena je laboro?

La Delegacio sin turnas rekte al societoj kaj asocioj,—al organizitaj grupoj da homoj. Sed kelkaj apartaj personoj, kvankam neorganizitaj en grupoj, povas multe helpi al la antaŭenpuŝado de la Delegacio. Por ricevi ilian helpon, oni ankaŭ starigis apud la Delegacio la tiel nomitan "Peton internacian adresatan al la Akademioj."

Tiu ĉi peto, kiel ĝia nomo montras, penadas interesigi la Akademiojn pri la internacia helpa lingvo. Komprenable la subskribantoj al ĝi devas esti nur gravaj personoj, personoj kies nomoj havas influon ĉe la Akademioj. Tial oni deziras ricevi la subskribojn nur de profesoroj universitataj kaj de akademianoj.

Jam pli da mil tiaj subskriboj estas ricevitaj, inter kiuj oni trovas iujn el la plej famaj en Eŭropo. Pli ol du dek anoj de la Franca Instituto jam subskribis la peton; oni rimarkigas speciale la jenajn: Lavissee de "l'Académie Française," Appell kaj Poincaré de "l'Académie des Sciences," Ribot, Renouvier, kaj Tarde de "l'Académie des Sciences morales et politiques." En Germanujo oni trovas tiajn aliĝantojn kiel Oswald de Leipsic, Schuchhardt de Vienna, Weiss de Zurich.

La Unuigitaj Statoj, ankaŭ, liveras bonan aron da nomoj, spite de la fakto, ke la afero de la Delegacio estas en tiu ĉi lando preskaŭ nekonita antaŭ kelkaj monatoj. Eĉ nun kiom da personoj estas aŭdinta pri ĝi? Tamen, ĝi estas gravega afero—io, kio interesis serioze profesorojn en niaj plej gravaj universitatoj: ekzemple, Wm. James kaj Hollis de "Harvard," Welch de "Johns Hopkins," Ormond kaj Macloskie de "Princeton," Graves de "Yale," Smith de la "Universitato de Pennsylvania," Klaeber de la "Universitato de Minnesota," k. t. p.—entute cent nomoj.

Tamen, ankoraŭ pli da nomoj oni petas, kaj tuĵ. Tial tiuj, kiuj rajte povas subskribi la peton,—tiuj sendu por la regulaj paperaĵoj al unu el la jenaj adresoj. Kaj aliaj personoj, kiuj interesigis pri la afero ankaŭ sendu por ili, por dissendi ilin al profesoroj universitatoj, kun kiuj ili konatiĝis.

Naturally, to help the "cause", the Delegation thankfully receives contributions of money, however small. It consists for the most part of poor men, who deserve to be helped by some of our millionaires. If one of these really desires to do something good for the whole world, something which will be of much advantage for science, for international peace, for humanity, he can not do better than give the Delegation ten thousand dollars.

The treasurer of the Delegation is Dr. L. Couturat (of the College of France), 7 rue Pierre Nicole, Paris, (V) France. He is also one of the authors of an excellent work, "History of the Universal Language" (Hachette et Cie., Paris, 10 francs), in which the whole question has been treated in a masterly way. The perusal of this book or of extracts from it (one franc) we heartily recommend to persons who know the French language.

Addresses to which one can send for circulars, blank-forms, etc., to be signed:—

1) By Commercial, Industrial, and Scientific Societies.

2) By University Professors and Academicians.

For either purpose please send to one of the addresses mentioned in the Esperanto column.

Dr. Percy M. Dawson, Johns Hopkins University, Baltimore, Md.

Dr. Harry W. Morse, Jefferson Physical Laboratory, Harvard University, Cambridge, Mass.

Dr. A. Schinz, Bryn Mawr College, Bryn Mawr, Pa.

Kompreneble, por helpi la aferon, la Delegation danke ricevas monon en sumoj eĉ malgrandetaj. Ĝi konsistas plimulte el malriĉaj homoj, kiuj meritas esti helpata de iuj el niaj "miliondolaruloj." Se unu el tiuj ĉi efektive deziras fari bonaĵon por la tuta mondo, ion multe utilan por la scienco, por la internacia paco, por la homaro, li ne povas fari ion pli bonan ol doni al la Delegation dek mil dolarojn.

La kasisto de la Delegation estas D-ro. L. Couturat (de la "Collège de France"), 7, rue Pierre Nicole, Paris (V), France. Li estas ankaŭ unu el la aŭtoroj de bonega verko, "L'Histoire de la Langue Universelle (Hachette et Cie., Paris, 10 francs), kie la tuta afero estras majstre traktita. Le legadon de tiu ĉi libro, aŭ la Elĉerpitaĵon el ĝi (1 franc), ni kore rekomendas al tiuj personoj sciantaj la francan lingvon.

Adresoj, al kiuj oni povas sendi por cirkuleroj, paperaĵoj, k. t. p. por esti subskribataj,—

(1) De societoj komercaj, industriaj aŭ sciencaj.

(2) De profesoroj universitataj.

Bonvolu adresi por ambaŭ celoj la jenajn:—

Dr. G. B. Viles, Ohio State University, Columbus, Ohio.

J. F. Twombly, Sec'v. 34 Green St., Brookline, Mass.

NIGRECO.

Vintre nigrulo provis sian korpon per neĝo. Oni lin demandis "Kial ci tion faras?" "Eble mi blankiĝos," li respondis. Sed la blankulo diris al li, "Ne penu, eble la neĝo nigriĝos, dum cia korpo restos samstate." La moralo estas, ke la malbono povas difekti bonon, sed la bono malofte plibonigas malbonon.

Trad. de Dro. Brill, N. Y. (*El Araba Lingvo.*)

TRE GENTILA SINJORO.

Sinjoro, kiu estis treege ĝentila al sinjorinoj, unufoje subtenis tion, ke li neniam estis ankoraŭ vidante efektive malbelan virinon. Maljunulino, kies nazo estis plata, diris al li "Rigardu min, kaj allasu, ke mi estas efektive malbela," "Vi, sinjorino," li respondis, "estas, kiel ĉiuj virinoj, anĝelo elfalita el ĉielo, sed vi havis la malfeliĉon fali sur vian nazon."

Trad. de Dro. Brill, N. Y. (*El Arabo Lingvo.*)

LA BARBO LONGA.

Unu juĝisto, kunvenigis unu tagon, kelkajn amikojn por vespermanĝi. Lia filo, sesjara infaneto, sin pretigis por sidi apud la patro. "Kion vi faris," diris al li la patro, "vi ne havas la barbon ankoraŭ sufiĉe longa por sidi kun ni je la tablo." Foriru tuj."

La infaneto, tute konfuza, iris al la patrino, por ŝin rakonti sian malplaĉon. La patrino, por lin konsoli, pretigis malgrandan tablon, sur kiun ŝi zorge servigis kukaĵojn.

Dum la infaneto, ĝoje mangadas la bonaĵojn, maljuna kato, kutima loĝanto en la domo, kuragiĝis meti sur la tableton sian malmegan piedeton.

Indigniĝante, la infaneto ĵetis sian forketon al ĝia kapo, dirante: "Foriru; iru manĝi kun patreto, via barbo estas ja sufiĉe longa."

A. M. Grillon (Philadelphia).

GRAMMATICAL EXPLANATIONS.

"Should." There are at least three different "should's" in the English language.

1. "Should" is equal to "ought to": it implies duty, obligation, etc. "I should visit my sick sister—I ought to visit my sick sister—*mi devas viziti mian malsanan fratinojn.*" In all such cases, one must use the proper tense and mood of "devi."

2. "Should" is *conditional, hypothetical*. In such cases, use the Esperanto "conditional" mood. For example,—“If I should see him, I would give him the present—*se mi vidus lin, mi donus al li la donacojn.*”

A similar use of the Esperanto "conditional" mood is found in the following sentence: "If I had seen him, I would have told him—*se mi estus vidinta lin, mi estus dirinta al li.*" Here English uses illogically for, "If I should have seen," the phrase, "If I had seen." Esperanto, however, logically uses the "conditional" past.

3. "Should" refers neither to a duty nor to a condition: it is rather in the nature of a secondary future,—*a future which is used after past tenses in the principal clause.*

Examples: "He said that he would go out to-morrow—*li diris, ke li eliros morgaŭ.*" "I thought that I would (should) remain there—*mi opiniis, ke mi restos til.*" Esperanto, in such cases, uses logically the simple future tense.

Here are some more examples of the three different "shoulds."

"If he should speak to me, I would (should) answer him thus—*se li parolus al mi, mi respondus al li tiel.*"

"If he should speak to me, I should (ought to) answer him thus—*se li parolus al mi, mi devus* (both conditional and obligatory) *respondi al li tiel.*"

"I hoped that you would stay with me—*mi esperas, ke vi restos kun mi.* That would have pleased me—*tio estus plaĉinta al mi.*"

"The man thought that he would die—*la viro opiniis, ke li mortos.*"

"If you had seen him, you would have spoken to him—*se vi estus vidinta lin, vi estus parolinta al li.*"

The N-case. This is often called the accusative case, but we prefer the simpler term, the N-case. At first sight, this seems to many persons an unnecessary thing; but, upon a little closer study of the matter, the same persons will find that it adds much both to the flexibility and the clearness of the language.

The N-case is in reality a simple matter, if one approaches it in the proper way. It is not unknown to the English language; every one of us uses it every day of his life. "Me," "us," "him," "her" and "them," are to all intents and purposes N-cases.

Esperanto, however, unlike English, uses the N-case only where it is necessary. English says, not only "I love him," but also, "I gave it to him." Esperanto writes, "*mi amas lin*"; because it is necessary to distinguish the object from the subject. It does not, however, sanction, "*mi donis ĝin al lin*": "lin" is an error, the preposition "al" is sufficient to distinguish the "li" from the subject "mi," and "ĝin" is already sufficiently marked out from it by the N-case. The proper form then is, "*mi donis ĝin al li.*"

The N-case, or accusative, is used then in Esperanto only when it is necessary to prevent confusion of thought. This is the fundamental principle; and, bearing this in mind, let us apply it to the following cases:

1. *The direct object of a verb takes the N-case.* "*Mi amas lin* I love him: *mi amas vin* I love you." "*Ni malamas la virojn*—we hate the men." One must use it in such cases, otherwise the subject of the sentence might be confused with the object; for one must not forget that "*la virojn ni malamas*" is just as good Esperanto as "*ni malamas la virojn.*"

2. *The N-case is used where a preposition has been omitted.* "We came to your house last winter—*ni venis al via domo la lastan vintron.*" This sentence really means, "we came to your house during last winter: English omits the preposition, and trusts to luck that the sentence will be understood. In such a case there would ordinarily be little chance of confusion, but in other cases there would be: Esperanto properly prevents any such confusion by placing the noun which has lost its preposition, in the N-case.

Here are a few more examples of this usage. "I went to Paris—*mi iris Parizon* (*al Parizo*)."
"I spoke to him about that—*mi parolis lin* (*al li*) *pri tio.*" (Observe, however, "I gave him this—*mi donis al li* (not *lin*) *tion ĉi.*" Why not "lin"? Because then we should have confusion resulting from the two N-cases. In English the confusion is avoided only by adhering strictly to a given word-order; for you will notice that, "I gave this him," is not allowed.)

"*La kvinan de Decembro mi alvenis al mia domo*—(on) the fifth of December I arrived at my house."

3. The N-case is used with a few prepositions, in order to make clear the difference between "place" and "motion." Examples: "*La kato dancadis sur la tablo*—the cat was dancing on the table. "*La kato saltis sur la tablon*—the cat jumped upon the table." "*Mi iris en la domon* (or simply, *domon*); *en la salono mi trovis lin*—I went into the house; in the parlor I found him."

(Note carefully, however, that "al" (to) and "ĝis" (towards) never take the N-case after them, because by themselves they always indi-

cate "motion," "direction," and never "position or rest.")

The use of the N-case to note the difference between rest and motion, is really only an application of point No. 2, the N-case being used to show the omission of a preposition found in English. For example, "in the house" is "en la domo"; "into the house," "en la domon"—the N-case shows that the preposition "to" has been omitted.

4. The N-case is used with adverbs, also to show the difference between "position" and "motion." "I am here—*mi estas tie ĉi*; I went there (really, to there, thither)—*mi iris tien ĉi*." "In the evening I sit at the window—*vespere mi sidas apud la fenestro*." "Toward evening I arrived—*vesperen mi alvenis*."

TWO TRAVELLERS

(From the German of Anastasius Grün.)

Two travellers went once upon a beautiful Alpine mountain road. One went for fashion's sake; but heart's desire drew the other.

And when our two were home again, all the relatives held a meeting. Quickly followed also the question: "Tell what you saw in the country."

At this one yawning said: "Nothing important,—wherever we went, only meadows, rivers, trees there, blue sky and sunshine everywhere."

The second with radiant visage spoke, looking gaily at all: "Meadows! Ah! Rivers, trees there! Blue sky and sunshine everywhere!"

Mallaboremeco malfortigas la korpon, la laĉigo gin fortigas; la una rapidigas la maljunecon, la alia daŭrigas la junecon.

Honesta mano kaj ĝentila buŝo povas trairi la tutan mondon.

Nutrado kaj zorgo, fine submetas eĉ tigron.

Plivaloras unu por fari ol cent por mendi.

PROF. A. M. GRILLON.

DU VOJAĜANTOJ.

(De Germana poeto, Anastasio Grün.)

Du vojaĝantoj iris unu fojon
Alsupre belan Alpomontan vojon.
La unu nur pro nia modo iris;
Sed la alian kordeziro tiris.

Kaj kiam hejmen niaj du revenas,
Parencoj ĉiuj nun kunvenon tenas.
Rapide ankaŭ sekvas la demando:
"Rakontu! Kion vidis vi en lando?"

Sur tio unu, oŝcedante, diris:
"Nenion gravan, kien ajn ni iris,
Herbejojn nur, riverojn, arbojn tie,
Ĉielon bluan, kaj sunbriloj ĉie.

La dua, en vizaĝo radiante,
Parolis, ĉiujn gaje rigardante:
"Herbejoj! Ha! Riverojn, arbojn tie!
Ĉielon bluan! kaj sunbrilojn ĉie!"

Tradukis A. Krafft (Chicago).

DUSENCA KOMPLIMENTO.

Kiam la faminda Angla bestpentristo, Sir Edwin Landseer, restadis en Lisbono, li estis invitata al la kortego, kaj la reĝo esprimis al li sian admiron per sekvantaj vortoj: "Sir Edwin, ĝojigas min treege konatiĝi kun vi; mi estas granda amiko de bestoj."

Dro. Brill, Central Islip, N. Y. (*El Arabo Lingvo*.)

KRONIKO.

It would help the cause of Esperanto very much if the secretaries of the various societies, groups and "grupetoj" all over the United States, Canada and Mexico should send to us each month a report, however short, of the work that is being done for Esperanto in their districts.

Boston, Mass.—The public classes held weekly in the Massachusetts Institute of Technology continue to be well attended. The Institute has kindly allowed us the use of an additional lecture room, and now two courses are given, primary and advanced, the latter entirely in Esperanto. The beginners' class, which contains a surprisingly large number of city business men, has followed with much interest the lectures by Mr. J. P. Ogden, and many have become members of the Society. The Boston Esperanto Society enters now on the third year of its existence, having been founded February 16th, 1905. Its membership list has doubled since four months.

Probably the only school-paper in the United States which regularly devotes a part of its columns to Esperanto is the Roxbury Latin School "Tripod." We had the pleasure of visiting the Esperanto Class in this school lately, and we never felt so pleased with the progress of Esperanto, and so certain of its future, as when we met that body of young men—including both students and teachers—and noted what progress had been made under the instruction of Dr. D. O. S. Lowell. Several of the class are now corresponding in Esperanto with school-boys in various parts of Europe.

An Esperanto class has been started in the Boston Y. M. C. A., largely owing to the efforts of Rev. Horace Dutton. Instruction is furnished by the Boston Esperantist Society. The Christian Endeavor Society in Auburndale held an Esperanto social on the evening of January 2d. An interesting program of songs, speeches and recitations was presented, and delighted a large audience. Professor Wells continues to print the "Esperanto corner" in the "Christian Endeavor World," a magazine which has a regular circulation of over 100,000 copies.

The Field and Forest Club, of Dorchester, has now an Esperanto section, which meets regularly for study under the direction of Mr. G. W. Lee, of the Boston Society. The class, among other things, is translating into Esperanto the Constitution of the United States.

The "Marsh" Esperanto Club of Newton Centre meets every Wednesday evening for study and conversation. The instructor is Mr. F. W. Woolway, 77 Union Street, who would be glad to answer inquiries.

Other groups have been formed in Massachusetts within a month at the following places:—Brighton (address Prof. Wing, Brook Street, Brighton); Massachusetts Agricultural College (address Mr. E. V. Bennett, 25 North College, Amherst, Mass.); Cambridge (Cantibrigia Club); North Brookfield (address Mrs. George E. Groves, P. O. Box 438); Worcester Polytechnic Institute (Secretary is Mr. H. K. Cummings, 30 Foster Street, Worcester, Mass.), and Westfield Y. M. C. A. (address Mr. Harry K. Messenger, P. O. Box 9, Westfield).

Philadelphia, Pa.—Nowhere in the country has Esperanto made such strides as in Philadelphia. Although it started there later than in Boston, at present there are more Esperanto students in Philadelphia than in "the Hub." The central group, the Philadelphia Esperanto Society, numbering over 100 active members, has on the "estraro" such well-known names as Grillon, Lueders, Gassner, Henney and McLain. The Secretary is Miss E. H. Mann, 1603 Oxford Street.

Another large society (and the first to be formed in the city) is the "Estonta Grupo" with 95 active members, and Mr. W. D. Howell, 2542 Girard Avenue, as secretary. All are pupils of the Central Manual Training School. Another group is located at the Central High School, with Prof. Walker as instructor.

Baltimore, Md., now has a small but active Esperanto Club, with Mr. W. S. Hamburger, 1942 Mosher Street, as president. All residents of Baltimore who are anxious to study the language are asked to communicate with Mr. Hamburger as soon as possible.

Camden, N. J.—The names of the officers of the group in Camden, N. J., are: President, Mr. James E. Eden; vice-president, Mr. A. J. Casselman, and secretary, Mr. C. M. Taylor, 207 Vim Street.

St. Louis, Mo., can now boast of two Esperanto Clubs, one with Mr. Alexander Woods as secretary (4300 Lindell Boulevard), the other a ladies' club, whose secretary is Mrs. Meade C. Dobson, 4604 McMillan Avenue. Will intending students please communicate with these persons with a view to joining a class?

St. Joseph, Mo., has had a small club since last November. It meets weekly under the instruction of Rev. Edward H. Eckel, Rector of Christ Church. New members will be welcomed at any time.

Toledo, O.—Delighted at the appearance of our long-attended Journal, the members of the small group in this city now feel themselves better fitted for the spreading of Esperanto among the people here. Although not many in numbers, we earnestly labor for our "cause," and hope soon to enroll a large number in the study of this language. The secretary's address is Mr. H. S. Blaine, P. O. Box 999, Toledo.

Columbus, O.—The several small Esperanto groups in this city are to be united into one Society, to meet monthly, whose proceedings will be carried on as much as possible in Esperanto. Dr. Viles of the Ohio State University spoke to a large audience at the Y. M. C. A., and the meeting was very favorably commented on by the Ohio Daily Sun. Classes have been conducted all winter at the State University.

Rockland, Me.—Though somewhat interrupted by the Christmas vacations, the work for Esperanto here is progressing very favorably. A member of the club has kindly donated the "American Esperanto Journal" to our public library, and it has interested many. In addition to the regular Esperanto Club, which meets in the daytime, an evening class for school teachers has been formed. Mrs. A. D. Bird, of 40 Camden Street, Rockland, is working actively for the "Esperanto-agado" in this locality.

Portland, Me.—The agitation in favor of Esperanto in this, the business capital of Maine, has found an excellent leader in Mr. Herbert Harris, "The Somerset," Portland. Though a very busy lawyer he has found time to address various societies on the subject, and has laid the foundations of a strong Society there, and has written for the "Craftsman," the New England organ of Freemasonry, an excellent article on "Esperanto Framasona."

North Craftsbury, Vt., has the honor of having the first Esperanto Group in the Green Mountain State. Under the able instruction of the Rev. C. H. Rowley a small class meets regularly for study. They are now examining critically a translation of the 23d psalm which their instructor has written for them.

Seattle, Wash., has now 107 active members in its Esperanto Society, and the list is

rapidly growing. This enterprising Society is to hold during the month of February a public meeting in a large hall, the program and exercises to be wholly in Esperanto. The secretary is Mr. John F. Reihl, 428 Malden avenue, Seattle.

The group at **Peoria, Ill.**, has added a number of new names to the list. The textbook studied is "Bullen," which it is hoped will be completed by the middle of April. The secretary is Mr. A. E. Angier, 1201 North Jefferson avenue.

Chicago has a strong Esperanto Society, which is conducting an active propaganda in that city. On a very attractive card, which they have prepared for distribution, we find that meetings are held on the first and third Thursdays of each month at 7.45 P. M. at the Great Northern Hotel. The instructor is Mr. A. Gaylord Beaman, and the cost of tuition is but 25 cents per month. The secretary of the Society is Mr. Carleton W. Washburne, 553 Jackson Boulevard, Chicago.

Nebraska.—The first Esperanto Club of *Nebraska* was organized in the little city of *Ord* on May 1st, 1906, with twelve members under the leadership of Mrs. E. A. Russell, a well-known philological student of that State. Mrs. E. A. Russell (address *Ord, Nebraska*), will be glad to answer enquiries concerning the language. Membership in the Group is at present free.

New York.—The *New York Esperanto Society*, desiring to exclude mere curiosity-seekers, has adopted rules making the acquisition of membership dependent upon the successful passing of an examination in Esperanto. This test is given after the student has studied the language ten weeks. The Society meets the first and third Sunday of each month at the residence of its president, Dr. Max Talmey, 62 West 126th street, at 3 P. M. Visitors are always welcome. Any person desiring membership should communicate with the Secretary, Mr. Stephen W. Travis, Jr., 349 Etna street, Brooklyn. Free instruction is given to members.

In addition to the above there are other Esperanto Clubs in this State of New York, of which we have received no late information. A large Society has recently been started in Brooklyn, another has existed for some time in City College, New York City, and another forms a "section" of the Club of "German University Students of New York."

San Antonio, Texas.—On January 4th an Esperanto Club was organized in this city. The secretary is Mr. B. Mackensen, 123 Adams avenue.

The **Jamestown Esperanto Club** has lately been formed with Mr. Leo O. Judson as Secretary. Address 101 Wood street, Norfolk, Va.

Connecticut is now represented by the **New Britain Esperanto Society**, Rowland B. Moore, Secretary, P. O. Box 700.

Canada.—The *Toronto Esperanto Club* still continues to make good progress. It is increasing in numbers, and interest is being awakened throughout Ontario about the language and its possibilities.

At the last meeting of the Club it was decided that in future the Club should meet in sections for study instead of doing so at the regular meetings as heretofore. At the regular meetings the discussions, speeches, and recitations in Esperanto will be the program. The travelling secretary, Mr. R. Stuart Muir, 182 Major street, Toronto, has arranged to give lectures during January in several cities in Western Ontario. This will greatly help the good work.

Two consuls have been elected for Toronto and one for Belleville, Ontario, by the Club. Their names are: For Toronto, Mr. Peter Flint, 123 Bay street, Toronto, Canada, and Mr. Robert M. Sangster, C. P. R. Telegraph Co., Toronto.; and for Belleville, Mr. J. C. Wills, P. O. Box 695, Belleville, Canada.

In addition to the work being done for the Esperanto cause in the above cities, the groups in *Montreal* and *Winnipeg* are also engaged very actively. Interest has also been aroused in *Halifax*, Nova Scotia, and we hope before long to see a group of Esperanto students there. Among others Miss Marshall Saunders has entered enthusiastically upon the study of Esperanto, and in a recent letter has expressed herself as "pleased with the idealism of it. A universal language will stop wars and increase the general brotherhood of man. If the first adherents are enthusiastic, they will carry the language a long way." Miss Saunders is the author of "Beautiful Joe," and has lately won against fifty-six competitors from all over the world the three-hundred-dollar prize of the American Humane Education Society for the best essay on "Means for Preventing the Growth of Crime."

ESPERANTO ABROAD.

In our last issue we devoted the whole of the *Kroniko* columns to the work being done for Esperanto in other lands; this month, therefore, we shall be very brief. The committee having in charge the arrangements for the next international congress, which takes place during August in Cambridge, England, reports further encouraging progress. The University Students Club has unanimously decided to give to visiting Esperantists the rights of Honorary Members during Congress week, and has offered the use of the Debating Hall. This in addition to the halls and buildings which the city has previously offered to the Committee. The Guarantee Fund has reached the amount of \$4,500, and a large number of Esperantists have sent word that they will attend. Seventy-two groups are at present affiliated with the British Esperanto Association. A list of hotels in France, Bohemia, Germany and Switzerland where the Esperanto language is spoken or may be used in correspondence was published in the last issue of "L'Esperantiste." The progress

reported in Germany is most encouraging. In addition to the Societies already mentioned in previous issues, new groups have been formed for study in Bad Nauheim, Bremen, Duisburg Commercial School, Düsseldorf, Graz, Insterburg, Karlsruhe, Reichenberg, Strassburg, and other places. Mr. R. H. Wardell, Lucena, Tayabas Province, Philippines, writes to us that in his travels in Spain, France and Italy last summer he very frequently heard Esperanto spoken.

The following persons are desirous of forming Esperanto groups in their respective localities, and will gladly give all information desired:

Chelsea, Mass., Edgar H. Pray, Maple street.
Hyattsville, Maryland, Doctor V. L. Perry, Johnson avenue.
Cavetown, Wash. Co., Md., Charles Richardson, Box 26.
Cincinnati, O., W. Mamt, cor. 33d and Walnut streets.
Mansfield, Mass., Lyman K. Atkins.

(Later news.) We learn with pleasure of the founding of an Esperanto group at Washington (Pa.), including among its members five professors of Washington and Jefferson University and the instructor in mathematics at the local High School. Most of the members, we hear, are already adepts. The secretary is W. B. Sterrett.

(Pli malfrua sciigo.) Ni plezure sciigas pri la fondigo de Esperanto Grupo en la urbo Washington (Pa.), en kiu troviĝas, krom aliaj membroj, kvin profesoroj el la "Washington and Jefferson" Universitato kaj la matamatika instruisto ĉe la urba Alt-lernejo. Oni skribas ke multaj el la Grupanoj jam estas adeptoĵ. Adreso, Sro. W. B. Sterrett, Sekretario.

AL NIAJ FREMDAJ AMIKOJ

La Esperanta agado progresas bone en nia lando. La aro da Esperantaj Kluboĵ ĉiutage pligrandiĝas. Aparte en la Okcidentaj Ŝtatoĵ, en Masaĉusets kaj ĉirkaŭ Filadelfio multaj novaj grupoĵ troviĝas. Tiu en Seattle havis 107 anojn laŭ la lasta raporto, kaj ĉe publika kunveno oni kantis, paroladis kaj diskutis Esperanton. La grava gazeto, "Nord-Amerika

Revuo" en ĉiu eldono presigadas artikolojn pri la lingvo kaj daurigos dum la nuna jaro serion da lecionoj. Eble, ĉe la granda Jamestown'a Ekspozicio, internacia kongreso de Esperantistoj okazos post tiu en Anglujo. Oni nun penadas aranĝi la aferon. Antaŭ du jaroĵ sole la Bostona Klubo ekzistis, nun ni havas pli ol tri-dek ok grupojn. Vivu Esperanto!

THE NOBLE PEACE PRIZE.

One of the Nobel prizes is given every year by a committee consisting of members of the Norwegian Parliament to the person who, according to its opinion, has done the most during the year for the cause of international peace. This prize is a medal and a gift of about forty thousand dollars. A short time ago this prize was given to Mr. Roosevelt, the President of the United States of America, because he had stopped the war between Japan and Russia.

It is easier to prevent a war than to stop it when it has once begun; and even the Ambassadors did not think that the conference would finish in a peace treaty. Both nations were strong and unwearied, and the war possibly would have lasted many years, with evil results, not only to the struggling nations, but also to the whole world, if the President had not brought about the conference at Portsmouth.

Mr. Roosevelt intends to use only the interest of the money, and with this he intends to found a committee to examine disputes between laborers and capitalists, for he thinks that industrial wars are as important as real wars. He is commended by all persons for his praiseworthy disposal of the prize.

Unu el la Premioĵ de Nobel estas donata ĉiujare de komitato konsistanta el anoj de la Norveĵa Parlamento, al la persono kiu, laŭ ĝia opinio, faris la plej multan dum la jaro por la afero de paco internacia. Tiu-ĉi premio estas donita al Sro. Roosevelt, la Prezidanto de la Unuigitaj Ŝtatoĵ Amerikaj, ĉar li haltigis la militadon inter Japanujo kaj Rusujo.

Estas pli facile kontraŭgardi militon ol haltigi militon jam komencitan; kaj eĉ la Ambasadoroĵ ne pensis, ke la kunsido finiĝos en paca traktajo. Ambaŭ nacioĵ estis fortaj kaj nelacigitaj, kaj la milito eble estus daŭranta multajn jarojn kun malbonaj rezultoj, ne sole al la baraktantaj nacioĵ, sed ankaŭ al la tuta mondo, se la Prezidanto ne estus aranĝinta la kunsidon je Portsmouth.

Sro. Roosevelt intencas uzi nur la procenton de la mono, kaj per tiu li intencas fondi komitaton por esplori la disputojn inter laboristoj kaj kapitalistoj, ĉar li opinias, ke la komercaĵ militoj estas tiel gravaj kiel la veraj militoj. Li estas laudata de ĉiu personoj pro tiu ĉi laudinda dispono de la premio.

Prescott Hill.

BOOK REVIEW

Pola Antologio. Here is a book which should be read by every Esperantist in the United States who really wishes to master the language. It is a collection of twenty stories by a dozen Polish authors, translated in the very best manner by S-ro. Kabe, the Secretary of the Warsaw Esperanto Society.

The subject matter of the tales is varied and interesting; it makes us acquainted with authors unknown in this country, with the exception of Sienkiewicz; it therefore supplies us with something which we cannot get in English, and proves to us in a conclusive way what Esperanto can do even in the literary field.

Moreover, it does this in the very best way possible: a Pole translates for the world Polish works; and he translates them, not into a foreign language, but into the international language, of which he is a complete master. "Kabe" is a name to conjure with in Esperantoland. Without sacrifice of clearness, he has given us prose admirable in its conciseness and beautiful in its flexibility and smoothness.

Best of all, these Polish Tales are good for those who have studied the language for only a few weeks. Anyone who has really mastered Bullen's Lessons should not find much difficulty in reading them.

(Polish Tales can be obtained from the American Esperanto Association. Price, postpaid, 60 cents.)

* * * * *

PROFESSOR CART'S PREFACE TO THE POLISH TALES

"The author has wonderfully preserved for us in his translation that strange charm of Slavic literature, consisting of the most acute—English-like—observation, softened by a certain confused, weary, oriental resignation.

"If this charm does not fade away here, as in our French, German, or English translations, we owe this partly to the Esperanto language itself, which is not hampered by tyrannical old customs, and partly to the remarkable skill of the translator, who, cherishing every shade of meaning of his loved paternal tongue, knows how to present them wholly free from idioms, in an easy, harmonious language,—alive, truly international, and *already classical*.

"I also praise Kabe for this—that he has chosen principally Polish authors unknown outside of Poland, (and) those who have written about different things: hope for the fatherland, love of mankind, humorous affairs, etc. So doing, he interests his readers to a greater extent and proves in an agreeable way the general availability of Esperanto.

"And so, as the words chosen from many languages become melted together, so to speak, in a new, international language with a life of its own—our Esperanto; in a similar way, thanks to such translations, (there) will be born from national literatures, sooner or later in the future, a new literature, truly international—one foreseen by the great German poet Goethe—the World Literature."

Mirinde la aŭtoro konservis por ni en sia esperantigado tiun strangan ĉarmon de l'slava literaturo, faritan el plej akuta—kvazaŭ angla—observado, malakrigita de ia konfuza, laca, nur orienta rezignacio.

Se tiu ĉarmo ne svenas tie, kiel en niaj francaj, germanaj, aŭ anglaj tradukoj, tion ni ŝuldas unupartite al nia esperanta lingvo mem, kiu ne estas ĝenata de tiranaj, malnovaj kutimoj; aliparte al la rimarkinda lerteco de l'tradukinto, kiu, ŝatante ĉiujn nuancojn de sia amata patra lingvo, scias prezenti ilin, tute ligberigitajn de naciismoj, en lingvo facila, harmonia, viva, vere internacia, kaj *jam klasika*.

Ankaŭ tion mi laudos ĉe Kabe, ke li elektis precipe aŭtorojn polajn ne tre konatajn ekster Polujo, skribintajn pri plej diversaj temoj; sopiro al la patrujo, amo al la homaro, humoraĵo, k. t. p. Farinte tion, li pli multe interesas la legantojn kaj pruvas agrable la taŭgecon ĝeneralan de Esperanto.

Kaj taniere, kiel la vortoj elektitaj el multaj lingvoj fandiĝas, por tiel diri, en nova, internacia, propran vivon havanta lingvo,—Esperanto: tiel, dank' al tiaj tradukaĵoj, naskiĝos el nacia literaturoj, en pli malpli baldaŭa estonteco, literaturo nova, vere internacia, la—de l'granda germana poeto Goethe antaŭvidita—la monda literaturo.

ANSWERS TO CORRESPONDENTS

A correspondent asks us which form is correct, "regulo" or "reglo." He finds "reglo" in O'Connor's Manual.

Unfortunately many of the Esperanto instruction-books contain errors. The Bullen's Lessons is remarkably free from them: that is one of our reasons for recommending this book.

The Esperanto-English Dictionary (price 65 cents) is also remarkably free from errors. *When you are in doubt about a word, turn to it.* You can safely disregard what other books say to the contrary. "Regulo" is the proper word

for our English "rule." "Reglo" may be shorter, but it is not international in form: it is merely French, while the root "regul" is found in English (regular), French, Spanish, Italian, and Polish. (See the *Universala Vortaro* or the *Esperanto-English Dictionary* by Motteau.)

"Exit"—What is the proper Esperanto translation of this word? It all depends upon what you mean. If you wish to refer to your own "going out," your "exit," you should use the word "*eliro*"; if, however, you are talking about the place itself where you go out, you should use "*elirejo*."

DEAR SIR:—Kindly explain, if you please, the application in usage of the words Circle, Club, and Group to local bodies of Esperantists. When does one kind of body become the other (i. e., by what change in size, constitution, purpose, or what not)?

Very sincerely,

E. H. E.

(ED.—The word "Association" is used for the National, for the State, and for the Group of State organizations; "Society" for organizations in the very largest cities; "Club" for other organizations. These distinctions should be preserved as much as possible. "Circle" is not to be used at all. "Group" is quite common in Europe for all bodies of whatever size which are not "Associations.")

WORDS RESEMBLING ONE ANOTHER.

The coal-miner was struck on the hip by a piece of coal.

The man who was collecting currants broke his ribs.

During breakfast he found a cricket in his porridge.

The woman who was talking about her pharynx bought as much flour as meal.

With a hoarse voice he swore at the caterpillar.

He has calloused hands, for he ran into the cellars.

There are many strawberries under the beeches.

Spades are trumps, and I have only hearts and diamonds, and therefore sorrow presses upon our hearts.

The bat flies during the evening.

He had great success selling amber.

The State is in a good financial state.

"Stofo" is a measure, and "stuff" is cloth, "drapery," etc.

The plover flew away, when it felt the rain.

SIMILAJ VORTOJ.

La karbfosisto estis frapita sur la kokso de peco da koakso.

La homo kiu kolektadis la ribojn, rompis al si la ripojn.

Dum la matenmanĝo li trovis grilon en sia grio.

La virino kiu paroladis pri ŝia faringo aĉetis tiom da farino kiom da faruno.

Kun raŭka voĉo li malbenis la raŭpon.

Li havas kalajn manojn, ĉar li kuris en la kelojn.

Estis multe da fragoj sub la fagoj.

Pikoj estis la atutoj, kaj mi havis nur herojn kaj haroojn, kaj tial malĝojo premis niajn korojn.

La vesperto flugas dum la vespero.

Li havis grandan sukceson, vendante sukcon.

La Stato estas en bona stato financa.

Stofo estas mezurilo, kaj ŝtofo estas la tuko, la drapo, k. t. p.

La pluvio forflugis, kiam ĝi sentis la pluvon.

Prescott Hill (Boston).

BOWDOIN ALUMNI SING ESPERANTO

At the January meeting of the "Bowdoin Club," of Boston, Doctor D. O. S. Lowell (Bowdoin '73), delivered by request an address on Esperanto. Dr. Lowell is the vice-president of the Boston Esperanto Society, and instructor in Esperanto at the Roxbury Latin School. His address made a great impression on the large number of college men present. He took up such points as the need of an international language, the kind of one needed, whether Esperanto met this need, the structure of the language itself, read, recited and distributed specimens of the literature, and as a climax a chorus of the members present, led by the doctor himself, sang in lusty Esperanto an old Bowdoin song which he had hastily translated. We give it in full:

'68 WAR-SONG

(Air, "Tramp, tramp, tramp")

When the bonny moon is seen
Glinting down on Bowdoin green,
And the little stars are twinkling in the sky,
When the dusky shadows fall
Round the North of Winthrop Hall,
Then we'll muster '68 to do or die.

Chorus.

Blow, blow, blow and sound the trumpet!
Ring, ring, ring the clanging bell!
For with unremitting din
We will lead the Freshmen in
And we'll throw around them Sodom's mystic
spell.

Ever faithful, firm, and true
In whatever we may do,
Let us stand or fall together as we may,
That in unity and pride
We may reach the other side
And may hail with joy the next Commence-
ment Day.

A FIVE-YEAR-OLD ESPERANTIST'S
JOKE.

"Mother, I do not like these doughnuts."
"What about them don't you like, little
daughter?"
"I don't like, mother, the holes."

LA EKS-STUDENTOJ DE BOWDOIN KOLEGIO
KANTIS ESPERANTO

Ĉe la Januara kunveno de la "Bowdoina Klubo" de Bostono, Dro. D. O. S. Lowell (Bowdoin, '73), estis invitita paroladi pri Esperanto. La Doktoro estas vic-prezidento de la Bostona Esperantista Societo, kaj instruadas pri Esperanto en la latina lernejo de Roxbury. Lia parolado multe impresis la grandan audanton de eksstudentoj de la kolegio. Li diskutis tiajn punktojn, kiel la bezonon de internacia lingvo, kia lingvo ĝi devas esti, ĉu Esperanto plenumas tiun bezonon, la strukturon de la lingvo mem, paroladis, deklamis, kaj disdonis specimenojn de ĝia literaturo; kaj fine, kiel ĉefargumento, horaro de la ĉeestantoj, kondukita de la doktoro mem, laŭte sed dolĉe kantis malnovan Bowdoinan kanton, kiun antaŭ li rapide estis tradukinta. Ni enpresigas ĝin tute:

SESDEK-OKA MILITAKANTO

Ho! la bela luno nun
Brilas sur Bowdoin'on, kun
Steletoj ekbriletantaj super nin,
Kaj la mallumetoj ĉe
Winthrop Halo falas tre
Kiel Sesdek-Ok kunvenas fari ĜIN.

ĤORARO.

Blo-vu! blo-vu la trompeton!
Kaj sonoru sonoril'!
Bruto terurega—ke
Iu *Freshman* eble ne
La Sodomo-ĉarmon konu tro facil'.

Kion ajn ni faros do,
Veraj kaj fidelaj, ho,
Staru ni aŭ falu tute tie ĉi,
Ke antaŭen ni iru
Fiere, kaj tiel plu,
Kaj salutu la Komenco-tagon ni.

tradukita de D. O. S. LOWELL.

SERCO DE ESPERANTISTA KVINJARU-
LINO.

"Patrino, mi ne ŝatas tiujn-ĉi fritknedajojn."
"Kion pri ili, filineto, vi ne ŝatas?"
"Mi ne ŝatas, patrino, la truojn."

Am. Esp. No. 74.

LA ESPERO

HIMNO ESPERANTISTA

In the world has come a feeling new,
Through the world a strong voice (now) is
going;
On the (buoyant) wings of wind untrammelled.
Let it fly from place to place (forever.)

Not to bloody sword, for blood still thirsting,
Does it draw the human race to battle;
To the world eternally at warfare
Holy harmony is (now) the promise.

'Neath the (verdant) star of hope so holy
Gather now in peace the (mighty) warriors,
Quickly (spreads) and grows the great idea,
By the labors of the Esperantists.

For a thousand years the walls have lasted,
All the peoples (of the earth) dividing;
But the stubborn bars shall fly asunder,
Broken, (scattered) wide by love all holy.

On a neutral language's foundation,
Each the other freely comprehending,
All the peoples in a sweet agreement
Then will form a world-wide fam'ly circle.

(We, with all) our band of colleagues busy,
In our peaceful labors will not weary,
Till the dream of brotherhood (united)
Shall make sure its (grand) eternal blessing.

(Translated by Rev. George S. Gassner, Phila-
delphia.)

En la mondon venis nova sento,
Tra la mondo iras forta voko;
Per flugiloj de facila vento
Nun de loko flugu ĝi al loko.

Ne al glavo sangon soifanta
Ĝi la homan tiras familion:
Al la mond'eterne militanta
Ĝi promesas sanktan harmonion.

Sub la sankta signo de l'espero
Koletiĝas pacaj batalantoj,
Kaj rapide kreskas la afero,
Per laboro de la esperantoj.

Forte staras muroj de miljaroj
Inter la popoloj dividitaj;
Sed dissaltos la obstinaj baroj,
Per la sankta amo disbatitaj.

Sur neŭtrala lingva fundamento,
Komprenante unu la alian,
La popoloj faros en konsento
Unu grandan rondon familian.

Nia diligenta kolegaro
En laboro paca ne laciĝos,
Ĝis la bela sonĝo de l'homaro
Por eterna ben'efektivigo.

(D-ro. L. Zamenhof, elpensinto de Esperanto.)

This translation is very literal; the words in brackets, however, are not found in the original. There has been no attempt to make the lines rhyme, nor to make a real poem. The metre,

however, of the original has been strictly followed, in order that the English words might be sung to the same tune as that which is used for the Esperanto poem.

En omnibuso Pariza estas du vojaĝantoj,—
Parizano grava kaj mutema, provincano sevo-
lema kaj babilema. Tuj la provincano rakontas
ion al la Parizano, kiu nenion respondas.
La provincano tiam opinias, ke lia kunvojaĝanto
estas fremdulo, kaj ekkrias:

—Eble vi estas anglo?

—“Ja,” respondas la aldemandito.

—Ho! mi eraris, certe vi estas germano?

—Jes.

La provincano iom pripensas kaj rediras:

—Ĉu vi mokas min?

—Oui!

A. E. Angier.

Junulo, grava kaj forta, petadis almozon al
sinjoro piediranta. Ĉu vi ne hontiĝas,” lin diris
la petito, “estanta tiel granda kaj grava, peti al-
mozon? Kial vi ne petas pri laboro?” . . .
“Ho! kara sinjoro,” la petanto respondis, “mi
estas tiom malloborema!” . . . “Prenu
tiuĵn ses frankojn en pago de via sincereco.”

Scienco estas ornamo en la prospereco, kaj ŝir-
mejo en la malfeliceto.

Plivaloras onco da famo ol mil funtoj da oro.

LA VIRO SENPATRUJA

(“THE MAN WITHOUT A COUNTRY.” BY DR. EDWARD EVERETT HALE.)

TRADUKITA KUN PERMESO DE LA AŬTORO PER E. L. ROBINSON, ALBUQUERQUE, N. M.

(daŭranta).

Mi supozas ke li ne scias kiom la vortoj ofendis maljunan Kolonelon Morgan'on, prezidanto en la juĝejo. Duono de la oficiroj sidantaj en la juĝejo, bataladis dum la Revolucio kaj riskis la vivon, eĉ la kolon, por la ideo mem, kiun li tiel malsaĝe malbenis en kolero. Li, je sia flanko, jam plenaĝiĝis en la Okcidento tiama, en mezo mem de la “Hispana Konspiricio,” “Orleanza Konspiricio,” kaj la aliaj. Li estis edukita sur plantejeto, kie la plej bona societo estis tiu de Hispana oficiro aŭ Franca komercisto de Orleanzo. Tia edukado, kia ĝi estis, perfektigis dum komercaj vojaĝoj al “Vera Cruz”; kaj mi pensas, ke li diris al mi, ke lia patro, iafoje, dungis Anglan instruiston dum unu vintro sur la plantejeto. Li pasigis duonon da sia juneco kun pli maljuna frato, ĉasante ĉevalojn en Texas. La Unuigitaj Statoj apenaŭ estis efektivaĵo por li. Tamen li estis nutrata de la Unuigitaj Statoj, ĉiujn la jarojn de sia militista servado. Li ĵuris je sia honoro esti fidela al la Unuigitaj Statoj. Estis la Unuigitaj Statoj, kiuj donis al li la uniformon, kiun li portis, kaj la glavon ĉe lia flanko. Efektive, kompatinda Nolan, estis nur tial, ĉar la Unuigitaj Statoj vin elektis esti unu el siaj konfidindaj honoratoj, ke Aaron Burr ŝatis vin eĉ je pezo de pajlero, pli ol la boatistoj, kiuj veturigis sian boaton por li. Mi ne malkulpiĝas Nolan'on; mi nur deziras klarigi al la leganto, kial li kondamnis sian patrujon kaj deziris neniam denove aŭdi ĝian nomon.

Kaj, efektive li neniam denove aŭdis ĝian nomon, esceptinte unufojon. De tiu momento, de Septembro la 23a, 1807, ĝis lia morttago, de Majo la 11a, 1863, li neniam denove aŭdis ĝian nomon. Dum tiu duonjarcento, kaj plu, li restadis “Viro Senpatruja.”

La maljuna Morgan estis, kiel mi diris, treege ofendata. Se Nolan estus komparinta George Washington al Benedict Arnold, aŭ ekkriinta “Dio savu la Reĝon George,” ne plu tio estus ofendinta Morgan'on. Li alvokis la juĝistojn en sian privatan ĉambron, kaj revenis post dekkvin minutoj kun blankega vizaĝo por diri:—

“Malliberulo, aŭdu la juĝadon de la juĝistoj! La juĝistoj decidis, ke kun la aprobo de la Prezidanto vi neniam denove aŭdu la nomon, la Unuigitaj Statoj.”

Nolan ekridis. Sed neniu alia ridis: maljuna Morgan estis tro solena. La tuta ĉambro, unu momenton, kvietiĝis kiel la nokto. Tiam Morgan aldonis.

“Sinjoro Mareŝalo, prenu la malliberulon en armita ŝipo al Orleanzo, kaj transdonu lin al la Sipara oficiro tiea.” La Mareŝalo elparolis liajn komandojn, kaj la malliberulo estis elprenita el la juĝejo.

“Sinjoro Mareŝalo,” daŭrigis maljuna Morgan, “zorgu, ke neniu preparolu pri la Unuigitaj Statoj al la juĝito. Sinjoro Mareŝalo, prezentu miajn salutojn al Leŭtenanto Mitchell, ĉe Orleanzo, kun la ordono, ke li komandu, ke neniu preparolu pri la Unuigitaj Statoj al la juĝito, dum li estos en la ŝipo. Vi ricevos viajn ordonojn skribitajn vespere de la aganta oficiro. La juĝkunveno estas disigata.”

Mi ĉiam supozis ke Kolonelo Morgan mem alportis la juĝoraporton al Washington, kaj klarigis ĝin al Sinjoro Jefferson. Certe estas, ke la Prezidanto aprobis ĝin; tio estas, se mi povus fidi al la viroj, kiuj diris, ke ili vidis lian subskribaĵon. Antaŭ ol la “Nautilus” alvenis al la norda Atlantika bordo de Orleanzo kun la juĝito sur ĝi, la juĝo estis aprobita, kaj li iĝis “Viro Senpatruja.”

La plano tiam elektata, estis ĉirkaŭe sama kiel tiu, kiu estis sekvata ĉiam poste. Eble ĝi inspiriĝis de la neceseco por sendi lin, mare, de la Adams Fortikaĵeto kaj de Orleanzo. La Sipara Sekretario—eble la unua Crowninshield,—almenaŭ, iu viro ne rememorata de mi,—estis ordonita enmeti Nolan'on en ŝtata ŝipo ĵus irona je longa kruzo, kaj gardi lin enfermita nur tiamaniere, ke estos certe, ke li neniam aŭdos ion pri sia lando. Ni havis nur malmulte da longaj kruzoj tiam: la Siparo estis nepopolaro: ankaŭ, tial ke tiu ĉi historio estas, plejgrandparte, tradicia, mi ne estas certa pri la loko, kien la unua kruzo atingis. Sed la komandanto, al kiu oni lin transdonis, eble

Tingey aŭ Shaw, kvankam laŭ mia rememoro li estis unu el la pli junaj oficiroj—(ni ĉiuj estas sufiĉe maljunaj nun)—regulis la etikon kaj antaŭzorgojn de la afero, kaj laŭ lia plano ili estis plenumataj, mi supozas, ĝis ke Nolan mortis.

Kiam mi estis dua oficiro de la "Intrepid," kelke da jaroj poste, mi vidis la unuan leteron de instrukcio. Mi bedaŭris de tiu tempo, ke mi ne kopiis ĝin. Ĝi estis, tamen, ĉirkaŭe sama kiel la jena.

"Washington, (daton, kiu devis esti malfrue en 1807).

Sinjoro:—Vi ricevos de Leŭtananto Neale, la personon de Felipo Nolan, antaŭ ne longe leŭtenanto de la militistaro de la Unuigitaj Statoj.

Ĉi tiu viro, estante juĝata de militistara juĝantaro, esprimis, kun blasfemo, la deziron, ke li "Neniam denove aŭdu pri la Unuigitaj Statoj."

La juĝo de la juĝistoj starigis, ke lia deziro estu plenumata.

Por la nuna tempo, almenaŭ, la obeado al tiu komando estas konfidata de la Prezidanto al tiu ĉi Departmento (Fako).

Vi alprenu la juĝiton sur vian ŝipon, kaj lin tenu tie kun tiaj antaŭzorgoj, kiaj malebligos lian foriron.

Vi provizu al li tiajn loĝejojn, manĝejon kaj vestojn, kiaj estas konvenaj por oficiro de lia estinta rango, sammaniere kvazaŭ li estus vojaĝanto en via ŝipo pri aferoj de sia ŝtato.

La sinjoroj sur la ŝipo faru tian aranĝadon, kia al ili plaĉos, pri lia kunestado. Nenia insulto ajn devu esti farata al li, nek devu iu rememorigi al lin, ke li estas malliberulo.

Sed neniokaze permesu al li aŭdi pri lia lando aŭ vidi ian sciigon pri ĝi; kaj vi devu speciale averti la tutan oficiraron, ke ili zorgu ke, inter la diversaj favoroj eble donacotaj, ĉi tiu regula, en kiu lia penado involviĝadas, estu nerompata.

La ŝtatestraro intencas, ke li neniam vidos la landon de li forĵetita. Antaŭ ol vi jam finos la kruzon, vi ricevos komandojn, kiuj efektiviĝos tiun ĉi intencon.

Via respekteme,

W. Southard, pro la Ŝipara Sekretario.

Se mi nur estus konservinta tiun ĉi tutan paperaĵon, ne estus, en la komenco de mia rakonto, interrompado. Ĉar Kapitano Shaw, ĝin transdonis al sia sekvanto, kaj tiu ĉi viro, sia-vice, transdonis ĝin al sia sekvanto, kaj, laŭ mia supozo, la komandanto de la "Levant" havas ĝin hodiaŭ, kiel sia rajtigo por teni tiun viron en tiu ĉi nesevera mallibereco.

La regulo elektita sur ŝipoj, sur kiuj mi renkontis "La Viron Senpatrujan" estis, mi pensas, transdonita de la komenco. Neniu el la manĝantaroj ŝatis lin havi la tutan tempon, ĉar lia ĉeestado malebligis interparoladon pri hejmo aŭ pri ilia reirado, pri politikoj, pri leteroj, pri paco aŭ milito,—malebligis duonon de la interparolado, kiun homoj ŝatas marvojaĝante. Sed oni decidis, ke estus tro severa, se li neniam renkontus nin aliajn, escepte nur per la ĉapeltuŝeto; kaj, fine, ni aranĝis unu sistemon por ĉiuj. Oni ne permesis al li interparoli kun la maristoj, se oficiro ne ĉeestis. Kun la oficiroj li interkomunikis senhalte tiom, kiom li kaj ili volis. Sed li modestiĝis, kvankam iujn li favoris—kaj el tiuj, mi estis unu. Ankaŭ, la Kapitano invitis lin tagmanĝi kun si, ĉiulunde. Ĉiu manĝantaro invitis lin sia-vice. Tiel, ni kunmanĝis kun li pli-malpli ofte, laŭ la grandeco de l'ŝipo. Li matenmanĝis ĉiam en sia propra ŝipĉambro—li ĉiam havis sian propran ŝipĉambro—kiu estis tiel lokita, ke gvardisto aŭ iu povis vidi la pordon. Kaj kiam ajn krome li manĝis aŭ trinkis, li manĝis aŭ trinkis sole. Kelkfojojn, kiam la maristoj havis ian amuzaĵon specialan, estis permesite al ili inviti la "Viron kun la neornamitaj butonoj." Tiam Nolan venis kune kun oficiro, kaj oni malpermesis al la maristoj preparoli pri hejmo dum lia ĉeestado. Mi kredas, ke la teorio estis tio, ke bonfaras al ili vidi lian punadon. Ili nomis lin "la viro kun la neornamitaj butonoj," tial ke, kvankam li ĉiam elektis porti regulan militistan uniformon, oni malpermesis lin porti sur ĝi la militistan butonon, ĉar ĝi havis, aŭ la ĉefliterojn, aŭ la insignon, de la lando jam de li forĵetita.

(daŭrigota).

ACKNOWLEDGMENT OF SUBSCRIPTIONS

The Treasurer of the American Esperanto Association desires to acknowledge the receipt of subscriptions from the following persons. The registered number of each member of the American Esperanto Association precedes the name.

305. Mrs. Flora B. McLain	347. Ray V. Jordan	C. F. Bardorf
306. Wallace P. Groom	348. George Andrews	A. M. Edington
307. James Main Dixon	349. Miss Annette S. Smith	L. A. Cusson
308. Mrs. John Rust	350. Miss H. Jane Smith	E. N. Cusson
309. J. Alfred Ouellet	351. Rev. Dr. W. H. Van Allen	Ludger Larose
310. Hon. Abraham M. Beitler	352. Allen A. Prior	Dr. Joseph W. Kenney
311. Willis R. Perry	353. Dr. Will F. Crow	Charles H. Bellamy
312. Ward Nichols	354. C. K. Lien	E. A. Steck
313. Rev. James F. Albion, D.D.	355. Doyle M. Crayton	Charles W. Kilborn
314. Hubert M. S. King, M.D.	356. Mrs. C. H. Wiley	Rev. Edward H. Eckel
315. Dr. E. C. Kirk, Dean	357. Arthur L. Campbell	Miss Alice Van Vliet
316. A. F. Tilly	358. O. H. Mayer	Mrs. George E. Graves
317. C. C. Boynton	359. C. K. Maddox	Walter Ellis
318. G. R. Huff	360. G. Winthrop Lee	Dr. Walter Howard Fox
319. G. R. Yearsley	361. Walter N. Halsey	Miss Marshall Saunders
320. Lee A. Miller	362. Rev. H. P. Barnes	F. W. Woolway
321. Bess Olds Little	363. Dr. H. W. Yemans	William Arnold
322. Otto Barth	364. A. G. Beaman	F. E. Roberts
323. William Scherer	365. J. D. Armitage	William R. Webb, Jr.
324. Arthur H. Crowell	366. Ferdinand Schapper	William C. Fuller
325. J. W. Ennis	367. James C. Fox	G. S. Ephraim
326. James Haworth	368. Dr. William F. Whitney	Mrs. Estelle M. H. Merrill
327. La Fayette Cartee	369. C. F. Transeau	R. H. Dalton
328. Rev. Christopher Ruess	370. J. M. Leach	Miss C. L. McCullough
329. Rev. Henry H. Thomas,
Dean	371. Prof. R. B. Mondy	George L. Parker
330. G. C. Harding	372. Wm. G. Adams	George W. Haskell
331. Francis Almy	373. H. C. Marsh	Rev. C. A. Clark
332. J. M. Hoyt	374. O. Ekstrom	Harley R. Alden
333. Dr. Walter J. Adams	375. Annie M. Lyon	Marshall H. Purrington
334. Prof. Edward V. Hunting-
ton	376. Hervey Gulick	Boston Public Library
335. Fayette E. Moyer	377. Dr. A. W. Swanson	George Stokke
336. Mrs. Etta D. Kelso	378. Lucien A. Wait	Mrs. Winthrop Atwood
337. E. P. Johnson	379. H. F. Bergman	C. A. Babcock, Jr.
338. Arthur J. Gammon	380. Paul Lessow	Everett B. Stackpole
339. Julian Park	381. A. H. Eastman	Dr. W. F. Cunningham
340. J. H. Richardson	382. Percy M. Dawson	Theodore S. Johnson
341. J. H. Wood	383. Robert O. Wilkie	Marcia Taylor
342. Hugo W. Koehler	384. W. H. Baird	Latham True
343. Rev. Horace Dutton	385. Mariano L. Schiaffino	M. P. Mixson
344. E. J. McGraw	386. J. G. Haupt	R. E. Lambert
345. Henry W. Carey	387. H. Bicknell	Miss F. A. Jackson
346. Charles E. Randell	388. G. F. Schwarz	Amos R. Wells
	389. L. H. Atkins	George B. Graff
	390. Arthur Baker	George A. Chase
		Dr. H. Stamp.

NOTE.—Subscriptions received after this number of the magazine goes to press will be acknowledged in the next issue.

International Reviews printed *only* in Esperanto

<i>Internacia Scienca Revuo</i> (International Scientific Review).....	\$1.40
<i>La Revuo</i> —literary monthly.....	\$1.40
Hachette et Cie., 79 Boulevard St. Germain, Paris, France.	
<i>Tra la Mondo</i> —illustrated monthly.....	\$1.60
"Gazete Tra la Mondo," Meudon (S. et O.), France.	
<i>Lingvo Internacia</i> —twice a month—with 300 pages of literary supplement annually.....	\$1.50
"Preso Esperantista Societo," 33 rue Lacépède, Paris, France. (Postal Money Office, 29 rue Monge.)	
<i>Espero Pacifista</i> —International Peace Magazine	\$1.00
Gaston Moch, 26 rue de Chartres, Neuilly sur Seine, France.	
<i>Espero Katolika</i> —Roman Catholic Monthly.....	\$1.00
Abbé Em. Peltier, Ste. Radegonde près Tours (I. et L.), France.	
Printed in Esperanto and in one of the modern languages. Subscription price \$0.80	
<i>British Esperantist</i> —British Esperanto Ass., 13 Arundel St., Strand, London W. C., Great Britain.	
<i>L'Esperantiste</i> —Administration de L'Esperantiste, 4 rue du Gril, Louviers (Eure), France.	
<i>German Esperantist</i> —Verlag Moeller und Borel, Prinzenstrasse 95, Berlin, S., Germany.	

Sample copies of the above mentioned magazines can usually be obtained from the American Esperanto Association; prices, one-tenth of year price.

Please send subscriptions by U. S. POSTAL or EXPRESS ORDERS to the Treasurer of the American Esperanto Association, 349 Etna Street, Brooklyn, N. Y.

B O O K S

The following books can be obtained from the American Esperanto Association. *Postage stamps not accepted for sums over forty cents.* Postal money orders may be obtained at the Post Office: Make all orders payable to the SECRETARY AMERICAN ESPERANTO ASSOCIATION, Boulevard Station, Boston, Mass.

	Postage free.
<i>Bullen's Lessons</i> (Zamenhof's Ekzercaro).....	\$0.26
<i>Pocket Vocabulary</i>	0.12
<i>Krestomatio</i> (450 pages, selected from the best authors, begins with simple exercises and ends with Hamlet and Homer—universally regarded as the standard for Esperanto style).. (paper)	1.00
(cloth)	1.40
<i>Esperanto Prose</i> (20 authors of 7 different nationalities)	0.75
<i>Polish Tales</i> (translated by Kabe—excellent Esperanto style).....	0.60
<i>Julius Caesar</i> (cloth).....	0.50
<i>Hamlet</i> (Zamenhof's translation).....	0.60
<i>Kondukanto</i> (Conversations tales, poems)	0.60
—	
<i>Coa's Commentary and Grammar</i> (full of detailed explanations) (cloth).....	\$0.85
<i>Fruictier's Sintakso</i> (in Esperanto alone)	0.40
<i>Dictionaries</i> (Esperanto-English and English-Esperanto) each.....	0.65

(Beginner's reading-books.)

<i>Beaufront's Text</i>	\$0.20
<i>St. Matthew's Gospel</i>	0.20
<i>The Quest of the Golden Fleece</i>	0.20
<i>Fairy Tales</i>	0.30

SEND TO YOUR FRIENDS:

<i>Universal Languages</i> , by Professor Borgerhoff (Western Reserve University Bulletin—May, 1906).....	\$0.10
<i>Esperanto</i> , by Professor Schinz, of Bryn Mawr College (reprint from "Atlantic Monthly," Jan., 1906).....	0.06
<i>Esperanto: The International Auxiliary Language</i> —Booklet describing Esperanto, its progress, and the opinions of eminent authorities in regard to it—new edition—4 copies.....	0.10
50 copies.....	1.00
<i>Whole of Esperanto</i> —Containing the fairy tale, "The Ugly Duckling," vocabulary, and short grammar of Esperanto—1 copy.....	0.05
3 copies.....	0.10
"Keys"—Little dictionaries to be sent with letters—in English, French, German, Swedish, Spanish, or Italian, 5 copies.....	0.10
<i>Leaflets</i> —Circular and price-list, 20.....	0.05
<i>Propaganda Package</i> —Containing a number of the above pamphlets, circulars, etc.	0.10
<i>American Esperanto Journal</i> —Sample copy	0.10

AMERICAN ESPERANTO ASSOCIATION, Boulevard Station, Boston, Mass.

Special Cable Dispatch to the SUN, London, March 16th—"The Chamber of Commerce has adopted Esperanto as a recognized language."

ESPERANTO LITERATURE

"IT will bring to the reader a startling sense of the feasibility of universal language. Esperanto is a miracle of simplicity. Almost any day, speaking loosely or figuratively, it may dawn upon the consciousness of the business world as a revelation. It is even conceivable that Esperanto should ride into world success on the tide of an Anglo-American fad."—*Chicago Evening Post.*

Esperanto Student's Complete Text Book Containing full grammar, exercises, conversations, commercial letters and two vocabularies. By J. C. O'CONNOR, B.A. New popular edition. Cloth, 50c. net.

English-Esperanto Dictionary
By J. C. O'CONNOR and C. F. HAYES, Boards, 60c. net.

Esperanto-English Dictionary
By A. MOTTEAU. Boards, \$1.00 net.

Lessons in Esperanto
Compiled by GEO. W. BULLEN. Paper Covers, 25c. net.

A Primer of Esperanto 10c. net. †

Handy Pocket Vocabulary
Compiled by J. C. O'CONNOR, B.A., LL.D. Paper, 10c. net.

Christmas Carol Paper, 40c. net; Cloth, 60c. net.

SEND FOR CIRCULARS

FLEMING H. REVELL COMPANY, Publishers
NEW YORK: 158 Fifth Avenue
CHICAGO: 80 Wabash Avenue

Practical and Theoretical Esperanto

A HANDY TEXTBOOK FOR BEGINNERS AND ADVANCED STUDENTS FOR SELF-INSTRUCTION AND TEACHING PURPOSES

CONTAINING:

Elementary Grammar, Formation of Words, Complete Syntax and Exercises
By Dr. MAX TALMEY

This is the first textbook of Esperanto published in the United States. The aim of the author, a prominent linguist, President of the New York Esperanto Society (Incorporated), and a member of the International Linguistic Committee, was to compile a grammar of the new language free from the many defects, omissions and obscurities met with in most textbooks on this subject. The appreciation of this aim is best expressed in the "Standard and Vanity Fair" (August 24th 1906, page 12): "Dr. Talmey's 'lernolibro' is written from a point of view somewhat different from those translated from the French or exported from London. It is a matter of grievous fact that the average run of persons are woefully ignorant of the science of grammar, to say nothing of syntax, and many things which seem vague and indefinite to such people in the accepted textbooks are made surprisingly clear in Dr. Talmey's work. The best things in it are his explanations of the use of the suffixes. For this department alone Dr. Talmey's little book should be acquired. The selection and arrangement of the translation exercises are also admirable."

The "New York Sun" (September 22d, 1906), although opposed to the idea of an international language, writes about the book: "Those who would like to see at a glance what Esperanto is, even if they take no interest in a general medium of talk, will find all that they want in an admirably clear little handbook by Dr. Max Talmey. The author's critical powers are shown in sensible comments on the system in the notes. . . . We wish that the authors of elementary textbooks on real languages would examine Dr. Talmey's little book; they would learn what can be done in clear exposition."

The book is well bound, neatly and artistically printed and will sell at \$1.00 (net) per copy. Orders will be promptly filled upon receipt of the price.

UNIVERSAL LANGUAGE PUBLISHING CO., 62 W. 126th St., New York City